

El gegant de la Roca

La Roca del Vallès

Ubicació

Comarca:	Vallès Oriental
Lloc/Adreça:	La Roca del Vallés, 08430
Emplaçament	Arreu del terme de la Roca del Vallès
Alçada:	120 m

Coordenades:

Latitud:	41.58923
Longitud:	2.32594
UTM Est (X):	443818
UTM Nord (Y):	4604390

Classificació

Número de fitxa	08181-27
Àmbit:	Patrimoni immaterial
Tipologia	Tradició oral
Estil / època:	Popular
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Social
Titularitat	Pública
Autoria de la fitxa	Jacob Casquete Rodríguez
Data de registre de la fitxa:	dv., 04/02/2011 - 01:00

Descripció

La tradició oral que envolta a la Roca està plena de llegendes, contes i narracions varies de la cultura popular. Aquestes històries, moltes transmises oralment i altres d'escrites, són més fruit de la imaginació col·lectiva que no pas de la realitat històrica, també present. Cal diferenciar entre aquelles històries que són exclusives del lloc i d'altres que formen part de la narrativa folklòrica general catalana i l'única cosa que fan

és enquadrar els fets en diferents llocs tradicionalment històrics i màgics. A continuació transcrivim la llegenda del gegant de La Roca: "A La Roca, hi vivia un gegant, Odó, molt valent i molt treballador. Havia lluitat aferrissadament en cent batalles contra els moros i la seva fama era coneguda a tot el Vallès. Quan no havia de fer la guerra es dedicava a fer de pagès i se sentia satisfet, al capvespre, veient des de dalt del castell tots els boscos dels seus grans dominis i els conreus que regava ell mateix amb una gran galleda que omplia de les aigües del Mogent, que en aquella època baixaven molt netes. De tan en tant el gegant de La Roca esposava trist perquè en tota la rodalia no hi havia cap geganta que li pogués fer de parella. Prou cercava pels pobles veïns i ho preguntava a tothom. Un pelegrí que baixava de Montserrat li va parlar del vell gegant de Cardona, que tenia una filla fadrina, Emma, molt gran i molt bonica. El gegant de la Roca va agafar el gaiato, que solia acompanyar-lo en les seves caminades, i se'n va anar cap a Cardona. De lluny, va veure el gran castell sobre el Cardener i es va quedar astorat, perquè castell i riu eren molt més grans que els de la Roca. Es presentà al castell i conegué la noia, que era tan formosa que en va quedar enamorat i va demanar al seu pare permís per casar-s'hi. Però el gegant de Cardona, que era molt desconfiat, li va posar una condició: "Et passaràs mil anys aquí amb nosaltres i si demostres que ets valent, treballador, i que te l'estimes de debò, te la donaré com a muller i podràs tornar a la Roca". Van tenir un fill que es va dir Jofre. I així fou com l'any 1989 el Gegant i la Geganta vingueren a la Roca des de Cardona i arribaren precisament el dia de la Festa Major" (CAMPOY 2006: 136).

Bibliografia

CAMPOY, G.; DURAN, A.; JURADO, R. (2006): Llegendes dels Castells del Vallès Oriental. Marge books, Barcelona.